

fűgefa

A csíkszentkirályi Szent István király plébánia havilapja

„Betelt az idő, és elközelgetett az Isten országa.
Tartsatok bűnbánatot, és higgyetek az evangéliumban.” (Mk 1, 15)

Hol van a mi kincsünk?

Hamvázoszerdán, nagybőjt kezdetén egy kereszt alakú jelt kapunk a homlokunkra. A hamu-szürke jel segít emlékezni arra, hogy kik vagyunk és honnan jövünk. A földön élünk, amelyet egy szerető Isten hozott létre, aki életet lehelt testünkbe, így a világ életének és szeretetének jelei lehetünk. A hamuval megrajzolt kereszt egy olyan jel, amely emlékeztet bennünket arra, hogy halandók vagyunk. Hogy ennek az életnek a pillanatai végesek, és hogy valamikor mindannyian visszatérünk abba a földbe, ahonnan vétettünk. Ezért oda kell figyelniünk, hogy bölcsen töltsük életünk pillanatait, éljünk a jelenben és legyünk hálásak, mert ez egy vad és értékes élet, amelyet áldásként kaptunk.

A hamu keresztje arra is emlékeztet minket, hogy egymáshoz kapcsolódunk. Minden élő-lény része Isten teremtésének. Mindannyian egyediek és különlegesek vagyunk, így járunk hozzá, saját gazdagságunkkal a világ teljességéhez.

A nagybőjti időszak kezdetén emlékezünk arra, hogy ezt az időszakot ajándékba kaptuk, hogy felidézünk magunkban az élet ritmusát. Az ókori egyház a maga bölcsességével elrendelte, hogy az egyházi évnek legyen meg a saját ritmusa: az öröm és az ünnep, a fegyelem és a bűnbánat ideje. Az időszak, amikor önfeledten boldogok vagyunk és az időszak, amikor alázattal önmagunkba nézünk. A fogasztás ideje és az absztinencia ideje.

Ugyanakkor a hamvak arra is emlékeztetnek bennünket, hogy az élet túl fontos ahhoz, hogy egyedül utazzuk végig. Isten az út minden lépésében velünk van. Szükségünk van társakra, hogy mellettünk legyenek, amikor életünk mélyponton vagy az öröm felhőin van.

A hamu emlékeztet bennünket arra, hogy mindannyian kapcsolódunk egymáshoz, és mindannyiunknak szüksége van egymásra.

A nagybőjti időszakban sokszor teszünk fel magunknak ilyen, vagy ehhez hasonló kérdéseket: Hogyan kell végigjárnom ezt az időszakot? Mit kell feladnom vagy vállalnom? Ezek jó kérdések, de Jézus valami mélyebbre invitál bennünket. Megkérdezi tőlünk, hol van a mi kincsünk.

(folytatás a 4. oldalon)

5.
oldal

Vele minden más

9.
oldal

Nem jó az embernek egyedül

10.
oldal

Készülni a gyónásra – hogyan?

Liturgikus útmutató

FEBRUÁR 1 HÉTFŐ	Zsid 11,32-40; Zs 30; Mk 5,1-20 Legyetek bátor szívűek, akik az Úrban reménykedtek!	FEBRUÁR 12 PÉNTEK	Ter 3,1-8; Zs 31; Mk 7,31-37 Olyanok lesztek, mint az Isten: tudjátok, mi a jó, és mi a rossz
FEBRUÁR 2 KEDD	URUNK BEMUTATÁSA (ünnep) Mal 3,1-4 vagy Zsid 2,14-18 Zs 23 Lk 2,22-40 Eljön templomába az Úr, aki után vágyódunk	FEBRUÁR 13 SZOMBAT	Ter 3,9-24; Zs 89; Mk 8,1-10 Bizony por vagy, és vissza fogsz térni a porba
FEBRUÁR 3 SZERDA	(Szent Balázs, Szent Anszgár-Oszkár, Szent Simeon és Anna) Zsid 12,4-7,11-15; Zs 102; Mk 6,1-6 Megfenyíti azt az Úr, akit szeret	FEBRUÁR 14 VASÁRNAP	ÉVKÖZI 6. VASÁRNAP (Szent Cirill és Metód, Szent Bálint) Lev 13,1-2,45-46; Zs 31; 1Kor 10,31 - 11,1; Mk 1,40-45 / A poklos ember tisztátalan, a táboron kívül legyen a lakása
FEBRUÁR 4 CSÜTÖRTÖK	(Szent Veronika, Szent Hrabanusz Maurusz, Korzini Szent András) Zsid 12,18-19,21-24; Zs 47; Mk 6,6-13 Sion hegyéhez járultunk, az élő Isten városához	FEBRUÁR 15 HÉTFŐ	Ter 4,1-15; 25; Zs 49; Mk 8,11-13 Testvéred kiontott vére kiált hozzám a földről
FEBRUÁR 5 PÉNTEK	SZENT ÁGOTA (Szent Adél) Zsid 13,1-8; Zs 26; Mk 6,14-29 Jézus Krisztus ugyanaz tegnap, ma és mindörökké	FEBRUÁR 16 KEDD	(Szent Julianna) Ter 6,5-8; 7,1-5. 10; Zs 28; Mk 8,14-21 Eltörölöm a föld színéről az embert, akit teremtettem
FEBRUÁR 6 SZOMBAT	MIKI SZENT PÁL ÉS VÉRTANÚTÁRSAI (Szent Dorottya) Zsid 13,15-17,20-21; Zs 22; Mk 6,30-34 / A békeség Istene tegyen készséggé minden jóra	FEBRUÁR 17 SZERDA	HAMVAZÓSZERDA (A szervita rend hét szent alapítója) Joel 2,12-18; Zs 50; 2Kor 5,20 - 6,2; Mt 6,1-6,16-18 / Szíveteket szaggassátok meg, úgy térjetelek meg!
FEBRUÁR 7 VASÁRNAP	ÉVKÖZI 5. VASÁRNAP Jób 7,1-4,6-7; Zs 146; 1Kor 9,16-19,22-23; Mk 1,29-39 Küzdelem a halandó sorsa a földön	FEBRUÁR 18 CSÜTÖRTÖK	(Boldog Fra Angelico) MTörv 30,15-20; Zs 1; Lk 9,22-25 Eléd adtam ma az életet és a halált, az áldást és az átkot
FEBRUÁR 8 HÉTFŐ	(Emiliáni Szent Jeromos) Ter 1,1-19; Zs 103,1-35; Mk 6,53-56 Látta Isten, hogy mindaz jó, amit teremtett	FEBRUÁR 19 PÉNTEK	Iz 58,1-9a; Zs 50; Mt 9,14-15 Ha segítségül hívod az Urat, ezt mondja: Itt vagyok!
FEBRUÁR 9 KEDD	Ter 1,20 - 2,4a; Zs 8; Mk 7,1-13 Megteremtette Isten az embert a maga képmására	FEBRUÁR 20 SZOMBAT	(Szent Marto Ferenc és Jácinta) Iz 58,9b-14; Zs 85; Lk 5,27-32 Ha kenyeret adsz az éhezőknek, felragyog világosságod
FEBRUÁR 10 SZERDA	SZENT SKOLASZTIKA Ter 2,4b-9,15-17; Zs 103,1-30; Mk 7,14-23 Fogta az Úristen az embert, elhelyezte az éden kertjébe	FEBRUÁR 21 VASÁRNAP	NAGYBÖJT 1. VASÁRNAPJA (Damiáni Szent Péter) Ter 9,8-15; Zs 24; 1Pét 3,18-22; Mk 1,12-15 / Szövetségre lépett az Úr velünk és minden élőlényvel
FEBRUÁR 11 CSÜTÖRTÖK	(A lourdes-i Szűz Mária, Anáni Szent Benedek) Ter 2,18-25; Zs 127; Mk 7,24-30 A férfi elhagyja apját és anyját, ragaszkodik feleségéhez	FEBRUÁR 22 HÉTFŐ	SZENT PÉTER APOSTOL SZÉKFOGLALÁSA (ünnep) 1Pét 5,1-4; Zs 22; Mt 16,13-19 Péter, az előljárótárs, Krisztus szenvedésének tanúja
		FEBRUÁR 23 KEDD	(Szent Polikárp) Iz 55,10-11; Zs 33; Mt 6,7-15 Isten igéje véghezviszi mindazt, amit az Úr akar

FEBRUÁR
24
SZERDA

SZENT MÁTYÁS APOSTOL (ünnep)

ApCsel 1,15-17.20-26; Zs 112; Jn 15,9-17
A sors Mátyásra esett, mire a többi apostol
közé sorolták

FEBRUÁR
25
CSÜTÖRTÖK

Eszt 4,17n.p-raa-bb-gg-hh; Zs 137; Mt 7,7-12
Uram, más segítöm rajtad kívül nincsen

FEBRUÁR
26
PÉNTEK

Ez 18,21-28; Zs 129; Mt 5,20-26
Nem kívánom a bűnös halálát, hanem hogy
megtérjen és éljen

FEBRUÁR
27
SZOMBAT

MTörv 26,16-19; Zs 118,1-8; Mt 5,43-48
Az Úr szent népe lesz, ahogyan megígérte

FEBRUÁR
28
VASÁRNAP

NAGYBÖJT 2. VASÁRNAPJA

Ter 22,1-2.9a.10-13.15-18; Zs 115;
Róm 8,31b-34; Mk 9,2-10 / Fogd a fiadat, a te
egyetlenedet, akit szeretsz, és áldozd fel

Szent Mátyás apostol

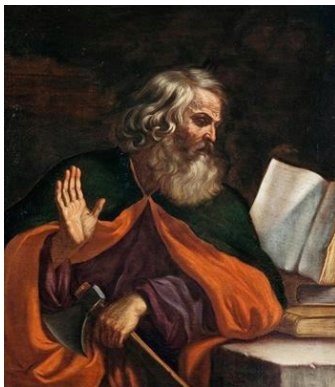
Mátyás apostolról nagyon keveset tudunk, a Szentírás is alig tesz említést róla.

A tizenegy apostol Jézus feltámadása után szeretett volna még egy személyt választani maguk közé az áruló Júdás helyére. Ketten feleltek meg a feltételeknek, Barnabás és Mátyás. A kiválasztott Mátyás lett, hogy vele együtt ismét teljes lehessen az apostolok köre, akik tanúskodhattak és hirdethették Jézus feltámadását és tanait.

Állítólag, a missziós területek elosztásakor Mátyás apostolnak az "emberevők országa" jutott, ahol megvakították és börtönbe vetették, de Isten visszaadta látását, András pedig kiszabadította. Vértanúhalálát a források szerint lefejezés okozta, ezért is szokták bárdal ábrázolni, a mészárosok, valamint ácsok, őt választották védőszentjüknél.

Mátyás apostolról legenda is maradt fenn, amely szerint: "Amikor Júdea-szerte prédikált, a vakokat látókká, a leprásokat tisztává tette

és kiűzte az ördögöket; a bénáknak visszaadta a járásukat, a süketeknek a hallásukat, a holtaknak az életüket. Amikor sok csodájáért bevádolták, ezt mondta a főpapnak: „A

gazettekről, amelyekkel vádoltok, nem sokat tudok mondani, mert kereszténynek lenni nem gaztett, hanem a legnagyobb dicsőség!" Ketten tanúskodtak hamisan ellene és megkövezésre ítélték. Csak azt kérte, hogy a köveket temessék el vele együtt. Kitárt karokkal adta vissza lelkét az égnek: Mátyás, aki a törvény alapos ismerője, tiszta szívu, bölcs

szellemű, a Szentírás kifejtésében éles elméjű, a tanácsadásban megfontolt, az igehirdetésben bátor volt, ily módon egyesült Urával."

A világegyházban május 14-én emlékeznek meg róla, ezzel ellentétben a magyar naptárban február 24-én van az ünnepe.

≡ archiv.katolikus.hu/szentek

Összeállította: **Boros Bogárka**

Hol van a mi kincsünk?

(folytatás az első oldalról) Azok az egyszerű cselekedetek megerősítik az adás örömét, hogy az ajándékozó sokkal többet kap. Hiszen lehet, hogy valakinek az életében mi vagyunk az egyetlen fényes pont azon a héten. És ezek az apró tettek lehetnek a legfényesebb pontok a miénkben. Gyakran az egymásra figyelés által megmentjük a saját életünket is. Szükségünk van egymásra.

Minden évben megkapjuk ezt a nagyszerű lehetőséget - a „lelki áttekintés” idejét, amikor visszavonulhatunk az „élet forgalmas felszínéről az ünnepélyes mélységig”. Nem mindnyájan vonulhatunk el egy hegyre vagy egy kolostorba. De mindannyiunkat meghív-nak a nagybőjt idején, hogy gondolkodjunk el

azon, hogy mi számít igazán, hogy feltegyük magunknak a kérdést, amelyet Jézus feltesz - mi a kincsed? hol a kincsed?

Különösen nagybőjti időszakban tudjuk, hogy az adakozás és a szeretet, az imádság és a bőjt munkája lehetővé teszi számunkra, hogy még egy lépést tegyünk annak érdekében, hogy teljes egészében részeseivé váljunk ennek a világnak minden szépségének, minden szükségletének és reményének, és azon munkálkodjunk, hogy felismerjük egymást Isten jóságában. Szánjunk időt arra és azokra akiket „kincsek” tartunk, lépünk kapcsolatba Istennel, önmagunkkal és felebarátainkkal.

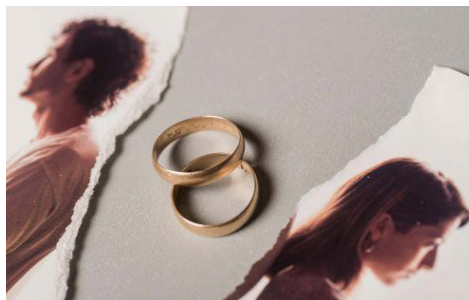
Marci pap

Ne csak remélj, hanem dönts

Egy fiatal férfi a vasútállomás peronján feleségére vár. Mellette egy idős úr szintén feleségét várja haza a vidéki rokonlátogatásból. A két férfi beszélgetni kezd. Az idősebb férfi örömmel és büszkén mondja, hogy ebben az évben házasságuk 60. évébe lépnek, és minden nap hálát adnak egymás mosolyáért. A férfi közben nagy szeretettel és gyöngédséggel beszél a feleségéről, szemében a találozás és az összetartozás biztonsága csillogott. A fiatal férfi, látva ezt a lelkesedést, megjegyezte: „Remélem 60 év múlva mi is így fogjuk majd egymást szeretni!” Az idősebb férfi ezt válaszolta: „Fiatalember, ne reméljen, hanem döntsön!”

A szívünk őszinte és tiszta. Nagyon világos, határozott tervei, vágyai vannak, amelyekről meggyőződhetünk, hogy életünk igazi kibontakozását, boldogságát akarják.

Különösen fontos, hogy ezek az érzések összhangban legyenek a józan ésszel, mert képes születni a szívben boldogságot ígérő, de halált hozó érzés is. De ez a biztos, jó érzés mindig reményként születik meg.

A reményt, életünkről szóló álmainkat nekünk kell kibontani, megvalósítani. Nekünk kell a hétköznapiakban valósággá váltani. Ehhez elengedhetetlenül szükséges a döntés és a döntéshez való hűség. Elindulni egy úton, és mindenáron kitartani. Csak így születhet meg az egész életet átjáró öröm és hálaadás, magunkért, a másikért, családjunkért. „Boldogok, akik álmodni mernek, és álmukért kemény pénzzel fizetnek, hogy az testet öltson az emberek életében.” Suenens bíboros

Marci pap

Vele minden más

Mitől vagyunk mi emberek? Mitől vagyunk többek az állatoknál? Attól, hogy nekünk van szabad akaratunk. Azt tesszük amit akarunk. Az állatok ösztönlények, nem tudják eldönteni, hogy mi a jó és mi a rossz. Ők csak követik azt, amit tanultak a szüleiktől, vagy épp az élettől, azt, amit az ösztönük súg nekük.

Velük szemben mi, emberek, egy teljesen más kategóriába tartozunk: önfejűek, makacsok vagyunk, nem azt követjük, amit esetleg a józan ész megkövetelne, hanem a saját magunk feje után megyünk, sokszor bele sem gondolva a cselekedeteink következményeibe. Utána tanulunk belőlük, és jobb esetben nem követjük el újra ugyanazt a hibát.

Jogosan tehetnénk fel azt a kérdést, hogy Isten miért akarta azt, hogy az embernek ilyen nagy szabadsága legyen. Hiszen tudta jól, hogy hűtlenek leszünk hozzá, eláruljuk őt, hátat fordítunk neki. Mi lehetett a célja mindezzel?

Véleményem szerint a választ a kezdeteknél kell keresni: a teremtés miértjénél. Hiszen azért vagyunk a világon, hogy Isten törvényei szerint, hirdetve az Ő szavát, minden nap egy kicsit meghalva egymásért, éljünk, megtaláljuk Őt, és végül eljussunk Hozzá, az Örök Hazába.

Van, aki erre úgy gondol, mint egy felesleges tehernek, hiszen nem mi kértük, hogy megszülessünk, mégis éljünk úgy, mint a szentek, ne csináljunk semmi érdekességet, és aztán csak haljunk meg? Erre a válasz egy határozott nem. Isten nem azt akarja, hogy egy unalmas, nehéz életet éljünk. Azt szeretné, hogy boldogok legyünk, élvezzük az életet, ismerjünk meg különböző helyeket, helyzeteket, embereket, fejlődjünk általuk, tanuljunk tőlük, és ezt a tudást adjuk tovább. Ne tartsuk meg magunknak azt, amit tudunk, hanem amennyit csak lehet, adjunk tovább. Legyünk megértőek, türelmesek egymással. Szeressük egymást, hiszen nem tudhatjuk, hogy a másik épp milyen gondokkal küzd.

Forduljunk empátiával mások felé, segítsünk, ahol tudunk. Ezáltal mi is bőven gazdagodunk, és boldogabbak leszünk.

Igen, emberek vagyunk. Ez rengeteg olyan tulajdonsággal jár, amelyekről néha szívesen lemondanánk. Viszont van egy hihetetlen és nagyon nehezen felfogható tény: Isten mindig szeret minket. Akármit tesszünk, akármit vétünk ellene, Ő minden feltételt félretéve a gyermekeinek lát minket, és akármikor képes visszafogadni magához, csak őszintén kérnünk kell. Ne habozzunk élni ezzel a lehetőséggel, mert Istennel minden más. Hívjuk be Őt az életünkbe, kérjük, hogy legyen velünk minden nap. Utána meg csak élvezzük és legyünk hálásak azért, hogy élhetünk.

Cseke Mónika

Ünnepeink

- Urunk Bemutatása - Gyertyaszentelő Boldogasszony
- Hamvazószerda

Szeretet és Harag találkozása

- Kopp, kopp! - kopogott a Szeretet a Harag szívkapuján.

- Ki az? - kérdezte a Harag.

- Én vagyok a Szeretet! - hangzott kintről a válasz.

- Mit akarsz tőlem? - kérdezte nem túl barát-ságosan a Harag.

- Tűnj innen, nincs szükségem rád! - rivallt a Szeretetre.

- Kérlek, ne küldj el, beszél-gessünk! - kérte Szeretet a Haragot.

- Nekem semmi beszélni valóm veled, hagyj békén! - mordult Szeretetre a Harag.

- Ki bántott, kire haragszol ennyire? - érdeklődött kedvesen a Szeretet.

- Nem mindegy az neked! - förmedt a Harag a Szeretetre.

- Talán segíthetek, de kérlek csak egy kicsit engedj magadhoz közelebb! - kérlete a Szeretet a Haragot.

- Hát, nem érted!? Senkivel sem akarok beszélgetni, s nincs szükségem senkire, hagyjál végre békén! - ordított most már a Harag.

- Jól van! Nem kérdezek többet arról, hogy ki bántott, s mi szomorúságodnak, haragodnak oka, de szeretnék kérni tőled valamit! - mondta a Szeretet.

- Rendben, de ígérd meg, hogy utána békén hagysz, s elmész! - válaszolta a Harag, remélve, hogy végre lerázza magáról a hivatlan vendéget.

- Ígérem! - hangzott a felelet, miközben Harag egy lépéssel közelebb engedte magához a Szeretetet, aki így beléphetett szívkapuján.

Szeretet érezte a Harag lelkének mélységes fájdalmát, csaldódságát, de bízott abban, nem hiába kopogtatott be a Haraghoz.

- Nos! Amit kérnék tőled Kedves Harag, az nem más lenne, mint hogy bocsáss meg azoknak, akik ellened vétettek, akár szóval, vagy cselekedettel, s lépj tovább sérelmeiden!

- Miért kellene megbocsájtanom? Nem én okoztam a sok fájdalmat másoknak, hanem éppen fordítva történt! - értetlenkedett a Harag.

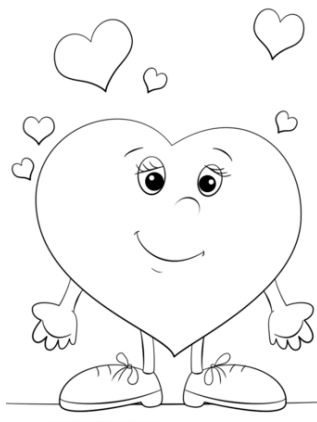
- Ennek több oka is van! Először is, mert Te jobb vagy azoknál, akik megbántottak! Másodszor, nem élhetsz örök életedben haraggal szívedben! S azért is, mert ha megbocsájtasz, akkor lelkedben újra lesz helye a

szeretetnek, s képes leszel tovább menni az Úton, amit a Jóisten neked szánt. Tudom, nem könnyű! De ki ígérte, hogy az lesz? Hidd el, Mindenkinek megvan a maga keresztje, ki-nek ilyen, s kinek olyan! Még azoknak is, akik nem mutatják, s mosolyuk mögé bújnak. Hát, vegyél magadon erőt, bocsáss meg, merj változni s változtatni gondolataidon, életeden! Hidd, hogy vannak s történhetnek csodák, tárd ki szíved kapuját, s engedd a Fényt lelkedbe! Te döntesz, hogy kulcsra zárod szívkapudat,

vagy tovább lépsz, s esélyt adsz az újrakez-déshez! Senki nem dönthet helyetted! Ehhez kívánok neked erőt és tisztánlátást! - mondta a Szeretet kedvesen, majd egy lélekölés után kilépett a Harag szívkapuján.

A Harag még jó ideig maga elé bámulva ült kedvenc foteljében, s csak töprengett az elhangzottakról, miközben mintha valami különös érzés kerítette volna hatalmába. Ő maga sem értette még, de érezte ahogy melegség árad szét lelkében.

Másnap reggel kinyitotta szívkapuját, engedte, hogy a Remény legfényesebb sugarai lelkébe hatoljanak, s újra mosolygott, míg a Szeretet előző este ott hagyott üzenetét olvas-ta, melyben ez állt: „Szeress, hogy mások is szerethessenek! „

A titkos ABC betűiből a fenti történet mottója olvasható ki.

☞	↑	Ω	♂	♂♦	Ω	♂	↑	↗	♂	♂☒	≡	✕
A	Á	B	C	CS	D	E	É	F	G	GY	H	I
☛	er	&	●	●☒	○	■	■☒	□	↔	↗	↖	□
Í	J	K	L	LY	M	N	NY	O	Ó	Ö	Ő	P
□	♦	♦♂	♦	♦☒	⌚	□	✓	✕	♦	♂	♂♦	
R	S	SZ	T	TY	U	Ú	Ü	Ű	V	Z	ZS	

♦♂	♂	□	♂	♦	♦	,
----	---	---	---	---	---	---

≡	□	♂☒
---	---	----

○	↑	♦	□	&
---	---	---	---	---

✕	♦
---	---

♦♂	♂	□	♂	♦	≡	♂	♦	♦	♂	■	♂	&	!
----	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---

Tartalmas időtöltést, szeretetteljes napokat kívánunk minden gyermeknek:

Gábor Enikő és Vitos Kinga

Baba-mama klub

Miután anya lettem, sokszor éreztem úgy, hogy magam vagyok a világ ellen, egyedül a problémáimmal, csak én vagyok ilyen "szerencsétlen", ha valami nem úgy ment, ahogy a Nagy Könyvben meg volt írva.

Aztán az Egyházzal közösen nekivágtunk egy baba-mamás projektnek, és kiderült, minden kezdő anyuka így érez, nekünk is vannak rossz napjaink, de ha van kivel megbeszélni a gondjainkat (olyan, aki szintén átéli ezt), máris feltöltődünk és mehet minden tovább.

Így indult el a klub hat anyukával és imádni való gyerekével. Minden hétfőn, délben találkozunk a Szent István házban, ahol jó hangulatban csak úgy repülnek a percek és órák.

Hétről hétre látszik, milyen sokat tanulnak egymástól a gyerekek, és már alig várjuk, el-újságolhassuk egymásnak, mi az, amit a hét folyamán megtanult porontyunk.

Természetesen nem csak a gyerekeknek, de anyukáinknak is lelki simogatás ez a néhány óra, amikor kiszakadhatnak megszokott rutinjaikból, társaságban, közösségben érzik magukat és kicsit fellellegezhetnek.

Ezt a jó hangulatot és szeretetközösséget nem igazán lehet leírni, inkább meg kell tapasztalni. Ezért is biztatunk minden anyukát, aki úgy érzi, hogy néha jól esne valami plusz, egy közös program, ahol anyuka és gyerek egyaránt jól érzi magát, hogy ne habozzon. SZERETETTEL VÁRJUK!

Nagy Kercsó Katalin és Boros Bogárka

Fiatalok az ifiről

1. Hogy miért jó ifire járni? Megtalálom itt a nyugalmat, a csendet, az összefogást. Megtalálom azt a helyet, ahol „megpihenhetek” egy fárasztó nap/hét után. Az a sok fiatal, ott, egyszerre valami biztonságot és támaszt nyújt.

2. Visszatérő élmény, hiszen tavaly is átéltem. Egyszerűen nagyszerű. Látni, hallani az időseket. Azt, ahogy eltelt az idő a fejük felett, az a lelkesedés, ahogy mesélnek és az a boldogság, hogy még köztünk lehetnek és velünk mosolyognak szívmelengető érzést nyújtott számomra. Noha némelykor el is érzékenyültem egy-egy esemény, élmény mesélésekor, szebbé tette az adventi időszakot, a várakozást.

Dobordán Dalma

Én személy szerint mindig nagyon vártam, hogy legyen csütörtök, és kezdődjön az ifi. Bármilyen téma volt, és bárki is tartotta az ifit, boldogan jöttem ki a Szent István házból, mert tudtam, hogy ma is tanultam valami jót, valami szépet. Nagyon jó a társaság, rengeteget lehet kacagni, néha talán a kelleténél is több a móka, mint az „megengedett”, ennek ellenére komolyabb témákról is tudunk beszélgetni. Általában valamilyen játékkal kezdtük, hogy rázódjunk bele az aznapi témába, amiből mindenki azt vitte haza, ami neki megmaradt, ami igazán tetszett. Nagyon örülök, hogy megalakult ez az ifi csoport és remélem, hogy jó sokáig lesz lehetőségünk ide járni. Minden fiatal, aki legalább nyolcadik osztályos, arra ösztönzők, hogy jöjjön, mert nem bánja meg!!!

Simon Bálint

Dicsértessék a Jézus Krisztus!

1. Azért jó ifire járni, mert én ott feltöltődök és sok új dolgot tanulhatok meg. Kicsit el tudok mélyülni és elgondolkodni az adott témában és felfrissíteni a tudásomat, vagy fejleszthetem azt. A társaság is nagyon jó, vidám, aktív néha túl buzgó is. Szeretném, ha az ifi tovább is ilyen aktívan menne és új fiatalok is be-be járjanak és megismerjék milyen jó is együtt.

2. A betegek meglátogatása izgalmas és jóleső érzés volt. Látni azt a beteget, aki mint egy kisgyermek úgy örvendett nekünk és csillogtak a szemeik. Nem az ajándék volt fontos, hanem hogy velünk fiatalokkal tudtak beszélni, mesélni, tanácsokat adni, együtt egy

kicsit is egy „család” lenni, kacagni. Látni azokat a fürkésző szemeket, amik néha könnyel is tele voltak az örömtől, hogy ennyi fiatal meglátogatta. Nagyon feltöltődtem a látogatások során, remélem megmarad ez a „szokás” még nagyon sok ideig.

Tankó Levente

Azért jó ifire járni, mert nagyon érdekes témákat beszélünk meg, sok új dolgot tanulunk és megismerhetjük jobban, közelebről a falunkban élő fiatalokat és ezáltal új barátságokat alakíthatunk ki. Az idősek meglátogatása számomra nagyon érdekes volt, mert meséltek a gyermekkorukról, hogy milyen is volt akkor az élet. Mi volt jobb vagy rosszabb, könnyebb vagy nehezebb. És azt is elmondták, hogy most mivel tudnak foglalkozni, dolgozni. :))

André Balázs

Nem jó az embernek egyedül

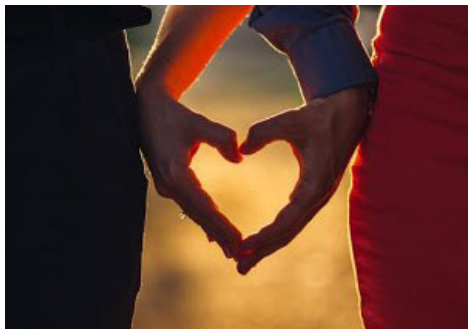
Gyakran feltevődik napjainkban a kérdés „Érdemes-e megházasodni?”

Válaszként egy másik kérdéssel válaszolok, amit Szent Ágoston a szeretetetikájában a fent idézett két kijelentéssel világosan foglal össze. Tehát a mindenre választ adó „másik kérdés” így szól: Isten szabad teremtményének, vagy a világ rabjának tartod-e magad? Ha erre az egy kérdésre megvan a válasz, akkor „Nincs több kérdés...”

Ágoston gondolkodásának középpontjában Isten és az ember áll. Isten a teremtő, az ember teremtmény, tehát nincs semmije önmagától. Isten saját, ám korlátozott hatalommal ruházta fel az embert. Ilyen hatalom a szeretet, amely irányulhat Isten, a másik ember és önmagunk felé. Az embernek tehát a szeretet sem a sajátja, hanem Istentől kapta. „Azért szeret titeket az Isten, hogy tudjatok Ti is szeretni.” (Szent Ágoston)

Ha az ember teremtményként értelmezi önmagát, akkor két alaplehetősége van: Istenhez fordul, ragaszkodik hozzá, szereti Őt, vagy elfordul Istentől, önmagához fordul, és csak önmagát szereti. Ha önmagáért él az ember, akkor mindent csak a maga kedvéért kíván. Csak azért keresi a világ dolgait, embertársait, hogy saját hasznára, céljaira fordítsa azokat. Az ilyen ember nem akarja visszaadni az Istennek a tőle kapott szeretetet, viszont szüksége van a világ javaira, mert nélkülük nem élvezhetné a hatalmát, nélkülük nem lehet az az ember, ami lenni akar, így a világhoz tartozó lesz.

Mivel az ember szabad akarattal rendelkező teremtmény, ezért előbb – utóbb választania kell Isten és a világ között. Ez a választás egyben az ember minden egzisztenciális kérdésére is felelet, a házasság létjogosultságának kérdésére is. „Nem jó az embernek egyedül” (Ter 2, 18) Az Isten férfinak és nőnek teremtetett az embert. Isten terve éppen a szeretetkapcsolatban mutatkozik meg. A férfi és a nő lényegében egymás felé fordulva léteznek. „Sem a férfi nincs asszony nélkül sem az asszony férfi nélkül” (1Kor 11,11). „Nem jó az embernek egyedül lenni” (Ter 2, 18). Az Isten nem magányosságra teremtetett az embert. Ezért megoldásként

adta a házasságot, valamint a barátságot.

A szexualitás nem egyszerűen biológiai tény, hanem belső kapcsolatok lehetősége. A szexualitás – ha Isten mellett döntünk – nem marad meg az ösztön szintjén.

Napjainkban egyre elterjedtebb a „szingli” életfelfogás, amelyben az ember csak önmagára gondol, önmagát szereti, a másik embert csak saját vágyainak kielégítésére, céljainak elérésére használja fel, a saját boldogságát keresve. De aki így gondolkodik, az valójában becsapja önmagát, mert az ember nem lehet boldog a másik ember nélkül, embertársunkért vállalt szolgálat nélkül.

„Aki a házasságban csak a saját akaratát és boldogságát keresi, és nem törekszik arra, hogy a másikat is boldoggá tegye, az nem fogja a maga boldogságát sem megtalálni, és a másikat is össze fogja törni.” (Lev Tolsztoj)

A házasságban Isten tervének teljessége és egysége fejeződik ki, ezért a házasság – a jogi aktuson kívül – szentség is, segíti, stabil erkölcsi alapokra helyezi a társadalom jövőjét, a gyermekek nevelésével biztosítja a társadalom fennmaradását.

A Szentírás segítségünkre siet. Olvassuk el a Bibliából az Énekek énekét, a szerelmes versek gyűjteményét, amely két fiatal friss, természetes, a halálnál is erősebb szerlemről és Isten eredeti tervéről szól. De elolvashatjuk Tóbiás könyvét, azt a családi történetet, ahol a családi érzés elbájoló élénkséggel jelenik meg, felismerve Isten napról napra átélhető gondviselését. Az Újszövetségben a következő részek szólnak a házasságról: Mt 19; 1 Kor 7; Ef 5, 21-6, 4).

Ezek fényében vizsgáljuk meg családi kapcsolatainkat, hogyan növekedhetünk a

szabadságban, miben szeretnénk továbbfejlődni: párbeszédben, gyöngédségben, szolgálatban.

Az ember élete során nagyon sok nehézséggel küzd, de valóban érdemes lenne megválaszolniunk a legfontosabb kérdést, és akkor minden leegyszerűsödik egy mondatra: „Szeress, és tégy, amit akarsz”.

A kérdés megválaszolása alól, mi, keresztény emberek sem vagyunk felmentve, mert ha legalább mi ennek tudatában élünk az életünket, akkor nem lenne ekkora káosz és ennyi kérdés az életben.

Marci pap

Készülni a gyónásra – hogyan?

Nagylelkűségem.

Amikor gyónás előtt magamba nézek, akkor ennek célja nem annyira jó és rossz tetteim mérlegelése az utolsó gyónásom óta eltelt időben, mint annak átgondolása, milyen nagylelkű volt válaszom Istennek és az embereknek ennek a néhány hétnek, vagy hónapnak a folyamán. Ideális esetben a lelkiismeretvizsgálat mindennapi vagy rendszeres része kell legyen keresztény életünknek. A kiengesztelődés szentségére készülve a lelkiismeretvizsgálat több nappal a gyónás előtt kell hogy kezdődjék.

A Szentlélek fényében.

Legfőbb segítségünk abban, hogy jól készüljünk a szentségre, a Szentlélek. A gyónásra való felkészülést a Szentlélek segítségül hívásával kezdjük, kérve, hogy felismerjük életünk mely területein van szükségünk megtérésre, változtatásra és gyógyulásra – milyen magatartásformák uralkodnak különböző kapcsolatainkban? Milyen magatartásformák vannak romboló hatással életünkre? Életünk általános irányvonala menyiben Isten központú, ember – központú, én – központú, dolog – központú? Mennyire nagylelkű az életünk Isten és az emberek szolgálatában?

Ami még segíthet.

A Szentlélek gyakran felhasználja a családot, barátokat, személyes naplónkat, hogy segítsenek felismerni, életünk mely területén van szükségünk megváltásra, gyógyításra. Családtagok és barátok gyakran segíthetnek abban, hogy meglássuk hibáinkat és bűneinket, melyek iránt vakok vagyunk. Ha vezetünk lelki naplót, annak átolvasása jó eszköz lehet arra, hogy áttekintsük életünk általános irányulását az eltelt hetek, vagy hónapok alatt.

Gyökérkezelés

Nemcsak arra kell kérnünk a Szentlelket, hogy mutassa meg bűneinket, hanem arra is, hogy megtaláljuk a gyökereket, ami az Ő hívására adott szegényes válaszuk oka. A helyes diagnózis mindig fontos az orvosnak, aki gyógyító orvosságot kell hogy ajánljon. Például: ha nem imádkozunk eleget, ennek oka lehet, hogy túlságosan lefoglalnak más dolgok, vagy hitbéli probléma okozza? Lelkünk legmélyén talán nem hiszünk benne, hogy az ima segít, vagy hogy Istent személyesen érdekeliük mi magunk és az életünk. Ha nagyon türelmetlen vagyok, az azért van, mert nem hagyok magamnak elég időt a pihenésre, vagy azért, mert szeretek uralkodni más emberek életén?

Talán azért kritizálok, és azért nem tudok megbocsátani másoknak, mert szegényes az önmagamról kialakított képem és nehezemre esik megbocsátanom magamnak? Annak, hogy a múltban oly gyakran volt a gyónás mindig ugyanazoknak a dolgoknak az ismételtetése, és látszólag hatástalan volt, egyik oka bizonyára az, hogy soha nem hatoltunk igazán problémánk gyökeréig és nem jutottunk olyan gyakorlati elhatározásokra, amelyek segíthettek volna mindennapi életünk jellemző bűnös magatartásainak megváltoztatásában. A gyónás túl hosszú ideig és túl gyakran csupán „kocsi mosás” volt és nem generál javítás. Hasonlóak lettünk a krónikusan túl sokat evő emberhez, aki egyik fogókúrárt végzi a másik után, de soha nem vizsgálja felül alapvető étkezési szokásait, vagy nem hajlandó változtatni azokon. Gyónásra készülve három alapvető kapcsolatra összpontosítsunk – kapcsolatunk Istennel, embertársainkkal és önmagunkkal.

Gyónni – hogyan?

Hálaadással kezdem, megköszönve azokat a helyzeteket, amelyekben Isten segítő, szerető kezét érezhettem.

Megköszönöm neki, hogy találkozhattam az-
zal a személlyel, akit hosszú ideje kerültem,
hogy szembenézhettem egy problémával

(sajátommal vagy máséval) ami nyomasztott, mert régóta elfojtottam, hogy megvilágosodott számomra imaéletem egy problémája, amivel sokat küszködtem, de megoldani nem tudtam.

Második lépésként beismerem azt, amit szíve-

sen kihagytam volna az életemből, amit megbántam, ami nem sikerült: egy kényelmetlenséget, az ellenszenvet valaki iránt, a belső mohóság egy megnyilvánulását, egy cselekedetet, amit saját kényelemem motívált, stb.

Ezután így imádkozom: Nézd Uram ez vagyok én, ez az az anyag, amely fölött rendelkez, ezek egyházad építőkövei: piszkosak,

kopottak, rosszul csiszoltak, csonkák, élesek. Másképpen szerettem volna, de idehozom őket színed elé Uram, mert tudom, hogy irgalmas vagy.

Harmadik lépésként megpróbálom kifejezésre juttatni bizalmam Isten gyógyító, üdvöztető erejében, bizalmat Isten türelmében, amely mindig új kezdésre bátorít, bizalmat a Szentlélek inspirációjában, amely segít a konkrét mindennapokban, hogy egyre inkább Isten szeretetében éljek. (C.M. Martini SJ nyomán)

Marci pap

Elhunytjaink

Az Örök Világosság fényeskedjék nekik, nyugodjanak békében!

Csizsér Béla

Ladányi Pál

Jakab Lajos

Kalányos (Jakab) Malvina

Máthé Dániel

Dónát János

Tánczos György

Katolikus Asszonyok és Lányok Szövetsége

AKALÁSZ olyan magyar alapítású katolikus lelkeségi mozgalom, amely a római katolikus egyház tanítását vallva fő feladatának tekinti a lányok katolikus keresztény szellemű erkölcsi nevelését. Az Erdélyi Katolikus Nőszövetség tapasztalataira alapozva, 1936-ban alapította Lutzenbacher Rita és Stettner Andrea.

Az egyesület eleinte a falusi lányokkal foglalkozott, mivel ők szorultak leginkább arra, hogy elemi iskolai tanulmányaik lezárása után tovább neveljék őket. A mozgalom gyorsan terjedt, sorra alakultak a lányok körök, a lányok népfőiskolákon és egyéb tanfolyamokon vettek részt. 1946-ban tiltották be a működését, de 1989-ben újraindult, de már nem csak a falvak, hanem a városok területén is.

A KALÁSZ célja a keresztény értékek közvetítése, erősítése, a lányok felkészítése a női hivatás betöltésére és a társadalom újjáépítésének segítése a családokon keresztül. Legfőbb feladatának tekinti, hogy a katolikus keresztény erkölcs szellemében készítse fel a lányokat sajátos női hivatásukra: a hitvesi és a családanyai szerepre, az otthon teremtő, életet ápoló és gondozó szeretetre. Megpróbálnak tenni azért, hogy becsülete legyen a házasságig megőrzött tisztaságnak és a sírig tartó hűségnek. Emellett a nemzeti értékek, hagyományok őrzését is fontosnak tartják.

Tevékenységeik körébe tartoznak a 6-16 éves lányok részére rendszeresen, egy évben több alkalommal is megrendezett nyári hagyományörző és honismereti táborok, a családi életre felkészítő, fiataloknak szóló kurzusok, kézműves-, főző- és táncanfolyamok, melyeket az ország több településén rendeznek meg.

A táborokban minden nap szentmisére mennek, esténként pedig lelki beszélgetést folytatnak imádsággal. Az imában az Isten iránti személyes kapcsolatra helyezik a nagyobb hangsúlyt. Az erkölcsi nevelés beszélgetéseken keresztül folyik, például főzés közben. Szinte minden napra beiktatnak valamilyen történelmi, nemzeti emlékhelynek vagy kiállításnak a megtekintését.

Az idős KALÁSZ tagok a templomokban rendszeresen tartják a virágokat, a templomkertet, az oltárterítőt. Ők vezetik a rózsafüzért, eljárnak a litániákra, látogatják a betegeket, ebédet visznek a rászorulóknak. Műsort szerveznek az ünnepekre, életben tartják a betlehemes játékokat, a „Szállást keres a Szentcsalád” hagyományát. De a települések világi ünnepein is lehet rájuk számítani: süteményt sütnek, háziasszonykodnak, énekelnek.

Ha valaki csatlakozni kíván hozzájuk, akkor egy évig valamelyik csoport életébe bekapcsolódva felkészül. Egy év után szentmise keretében ünnepélyesen ígéretet tesz arra, hogy hitéhez hű lesz, az Egyház szolgálatát készséggel vállalja, egyházközségét szolgálja. Egy jelvényt és emblémát kap az ígértévé.

[hu.wikipedia.org/wiki/](https://hu.wikipedia.org/wiki/Katolikus_Asszonyok_és_Lányok_Szövetsége)

[Katolikus_Asszonyok_és_Lányok_Szövetsége](https://hu.wikipedia.org/wiki/Katolikus_Asszonyok_és_Lányok_Szövetsége)

lexikon.katolikus.hu/K/Katolikus%20Leánykörök%20Szövetsége.html

Összeállította: Imre Beáta

Impresszum

Kiadja a **Csíkszentkirályi Szent István Király Római Katolikus Plébánia**.

Cím: 537265 Csíkszentkirály 602. szám, Hargita megye, Románia.

Felelős kiadó: Papp Márton plébános, tel.: 0742 658 865. Korrektúra: Russu-Bors Tibor.

Lapterv, nyomdai munkálatok: United Graphic Arts Kft. - Csíkszentkirály, tel.: 0745 092 163.

Megjelent 400 példányban.